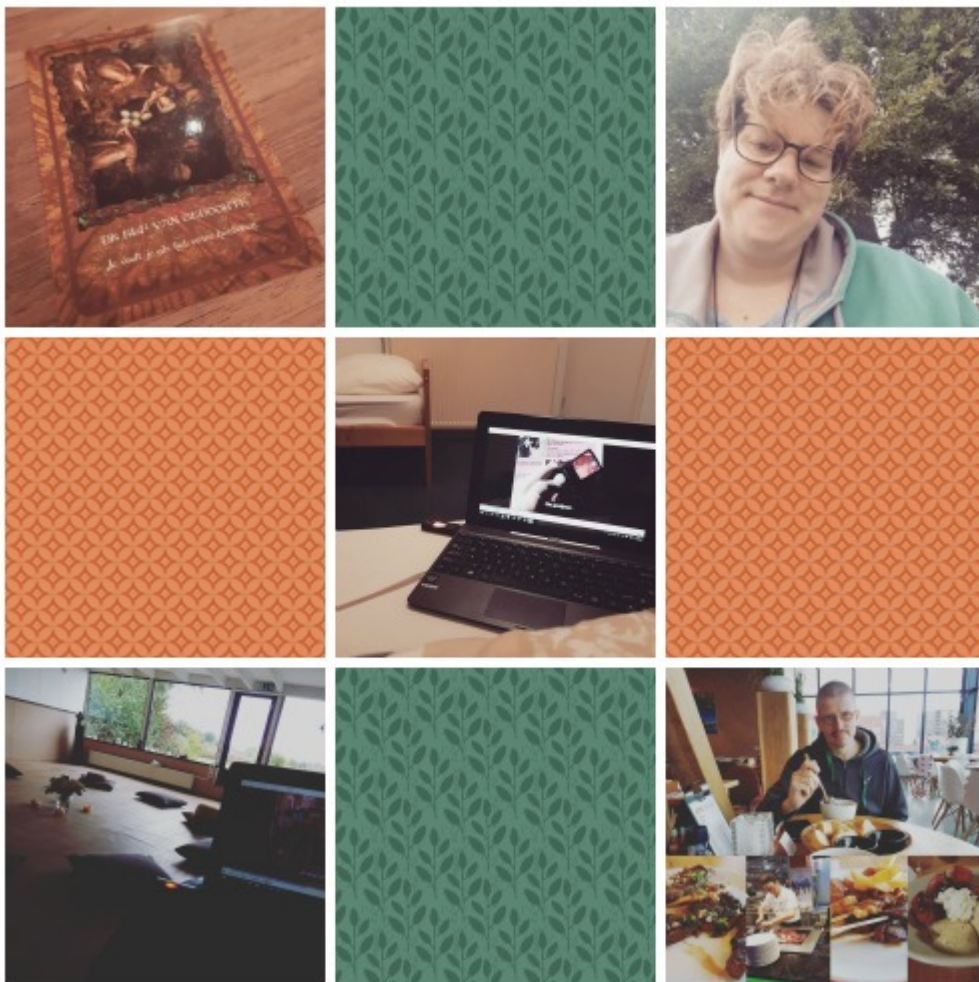

Take a look at my life

Oktober

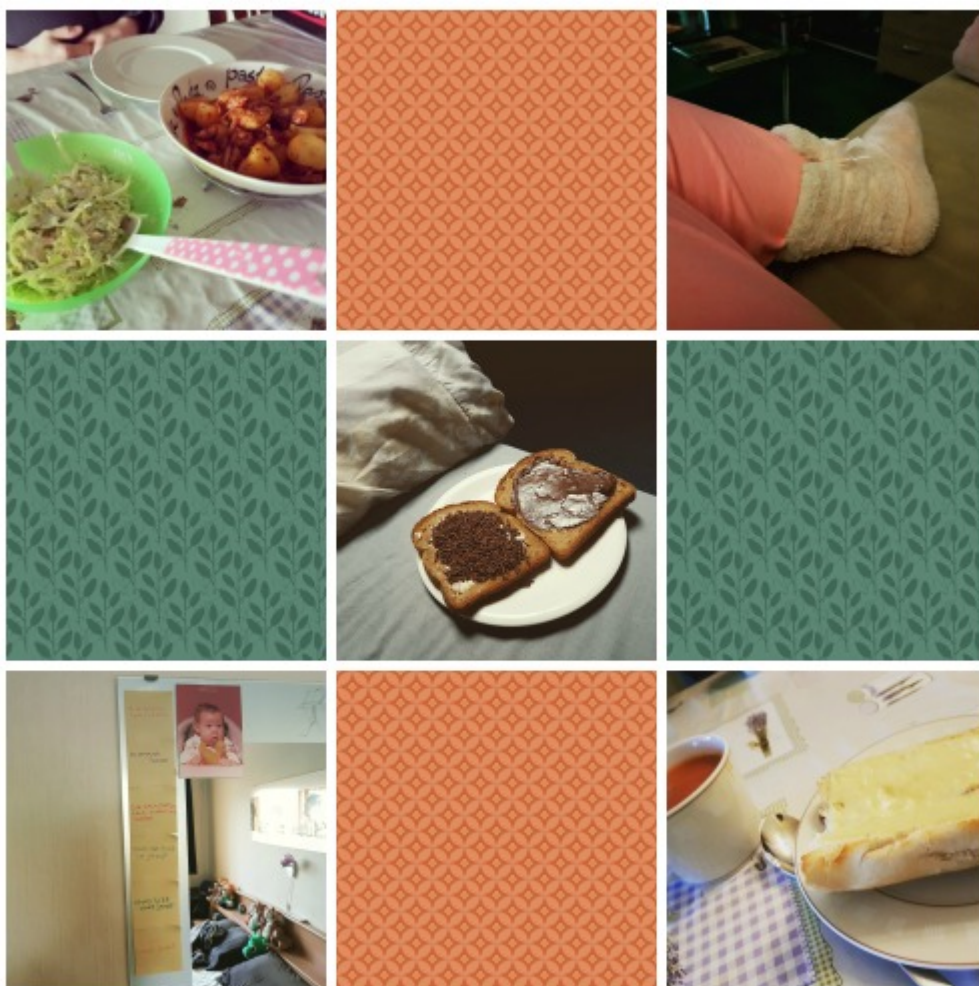
Week 1

Een week van vallen en opstaan. Ik kwam al sjachie aan op Mirre door wat ik had gevoel tijdens het eerste blok Stralend de wereld in. Hoe dichterbij ik kwam bij Mirre hoe angstiger ik werd. Ik wilde niet de liefde voelen die daar is. De plek is al liefdevolle energie, niet te vergeten de mensen die er zijn. Ik wilde daar niet zijn. Ik verdween dan ook gelijk met mijn spullen mijn kamer in. Om pas een uur later eruit te komen. Ik voelde heel sterk dat ik mijn map wilde hebben die ik had laten liggen na Stralend. Die hadden we gekregen voor dit traject. Dus ik naar het kantoor en vroeg hem aan José. Maar José is ze niet als ze niet ziet dat er iets is. Waardoor we daar een tijdje hebben staan praten. Terug met mijn map naar mijn kamer. Ik wilde ineens het vragen formulier invullen en

merkte dat ik er rustig van werd. Nu was het tijd om me niet meer zo te verstoppen en mijn praat maatje op te zoeken.

Ik merkte dat ik deze week niet zo veel wilde voelen, dus na de sessie ben ik me voor het eerst in de grote zaal gaan terug trekken. Ik nam me tablet mee en zat daar heerlijk in een stoel serie te kijken. De avond daar voor, voor het slapen gaan deed ik dat ook al op mijn eigen kamer. Vrijdag ging ik samen met mijn partner heerlijk uiteten bij Taste and Flavor wereldrestaurant. Het was erg gezellig en we hebben heerlijk gegeten.

Week 2

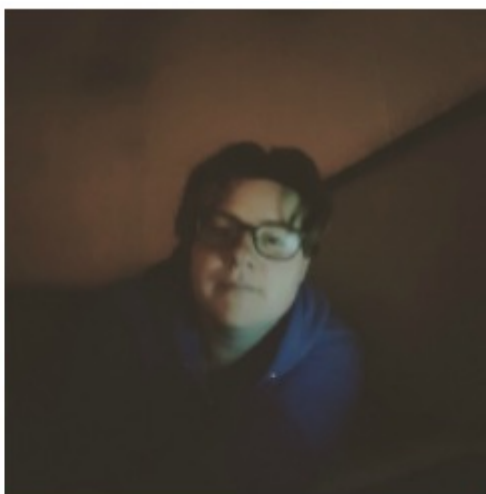

Tussen de middag warm eten, ik blijf het vervelend vinden. Maar niets aan te doen met een partner die wisselende diensten draait. Ook vind ik het maar koud worden en pakte mijn warme sloffen erbij terwijl ik lui s,avonds op de bank tv aan het kijken was.

Natuurlijk was het ook weer tijd om op dinsdag naar Mirre te gaan. En woensdag na de lange sessie merkte ik dat ik heel erg behoefde had aan zoetheid. Voor de sessie had ik niet veel gegeten, dus at ik nog maar twee boterhammen met hazelnootpasta en melk hagelslag.

Ik kreeg huiswerk mee van Mirre om nu ook zelf zonder hulp liefde toe te laten voor mijzelf. Ik maakte briefjes met fijne teksten naar mezelf toe en plakte ze op de spiegel in de slaapkamer. Ook kreeg mijn baby foto daar een plekje. Dit voelde al als positief, dit elke dag zien. En regelmatig even voor de spiegel staan en iets liefs en fijns tegen mezelf zeggen. Het weekend had ik zo'n zin in warmte dat we besloten een soepje te eten met stokbrood met kaas uit de oven. Dat was absoluut genieten.

Week 3

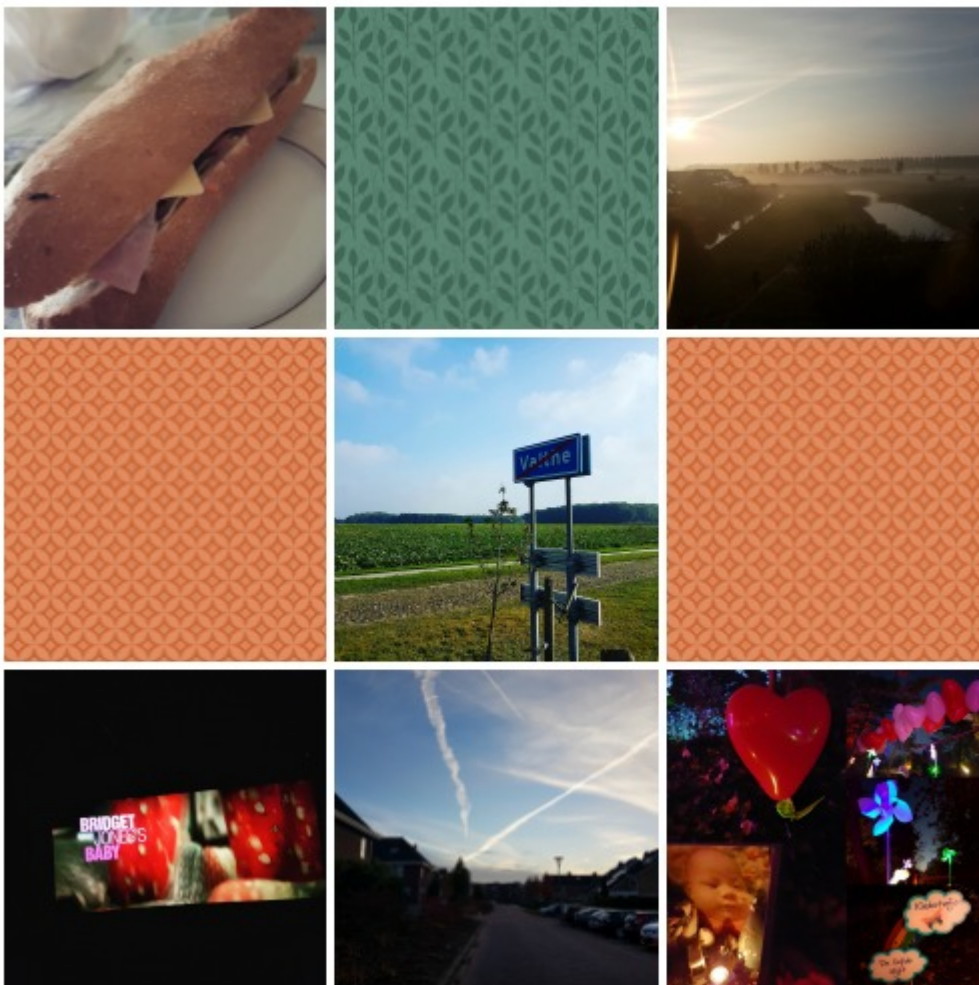
Extreme

hoofdpijn heb ik deze week, wat gepaard ging met duizeligheid.

Maar toen de duizeligheid over ging bleef de hoofdpijn. Ik ben wel gewend aan hoofdpijn elke dag. Maar dit keer was het wel weer heel extreem. En dat is echt gewoon geen pretje. We genoten van zelfgemaakte cake met slagroom, gewoon omdat het kan. Zolang het maar niet te vaak gebeurt. Op Mirre begin ik me eigenlijk steeds meer thuis te voelen. Ik wordt er zekerder, voor het eerst zelf daar eitjes staan bakken. Klinkt stom, maar daar was ik eigenlijk te onzeker voor. Terwijl dat gewoon mag. Maar ook maak ik nu makkelijker s,avonds gebruik van de grote zaal. En ging daar lekker chillen met een serie.

Zaterdag ging mijn partner overwerken en maakte ik heerlijk broodjes hete kip. Daar moet ik niet mee aankomen als hij mee eet. Dus daar kon ik heerlijk van genieten nu. En voor zondag had ik beloofd vers gemaakte erwtensoep te maken. Dus ja dat doen we dan.

Week 4

Lang geleden dat

we even naar de bakker gingen om een lekker stokbroodje gezond te halen. We vonden dat we dit wel even verdiend hadden. Dus hebben hier dan ook heerlijk van genoten. Ook deze week heb ik nog altijd last van mijn hoofd maar gelukkig kan ik ook nog genieten, bijvoorbeeld van ons mooie uitzicht vanuit huis. Mistig maar ook zonnige de ochtend wanneer ik de foto nam. En zo was het dinsdag alweer tijd om op weg te gaan naar Mirre, nog heel even en deze ritjes zullen niet meer wekelijks gemaakt worden. Dan krijg ik wat meer rust weer, wat wel lekker is. Maar wat ga ik het daar enorm missen ook. Het Mirre team (dan bedoel ik mij en de twee andere die daar elke week zijn) hadden zien om naar de bioscoop te gaan. Wij de twee meiden gingen naar Bridget Jones baby en de man in ons gezelschap koos een andere film. Deze avond heb ik echt enorm gelachen, had gewoon buikpijn ervan. Echt een heerlijke avond was dit.

Omdat we al een tijdje op zoek zijn naar een huis, zijn we nu iets verder aan het kijken dan de wijk waar we nu wonen. We gingen op pad en Ten Boer verkennen, aangezien we daar een leuk huisje online zagen. Het dorp ziet er leuk uit dus hebben ook op het huisje gereageerd. Helaas kregen we de volgende dag al te horen dat het onder voorbehoud verkocht is. Maar we verbreden nu dus wel onze grenzen met zoeken naar een huisje.

Zaterdag zijn we naar het crematorium geweest omdat het "heimwee met een glimlach" was. Een mooi feestje om de overleden te herdenken.